

fuld Betaling deri ei kan faaes, saavel som naar intet af Skatyderens Løsøre paa Stedet findes, ved Udlæg i og Realisation af selve Eiendommen eller, i det i foregaaende § 20 ommeldte Tilfælde, ved Sekvestration af dens Indtægter paa samme Maade, som om han der var tilstede. Dog bør vedkommende Oppebørselsbetjent, naar Eiendomsbesidderen boer i Nærheden, og Underretning om, at Afgifterne ville blive søgte ind-drevne, saaledes kan gives ham, uden at deres betimelige Inddrivelse derved udsættes, ei undlade at meddele ham en sliq Underretning. Men Mangel af en saadan skal ikke begrunde nogen Indsigelse imod Udpantningens, Exsekutionens eller Sekvestrationens Lovlighed. Iøvrigt er det en Selvfølge, at Intet kan være til Hinder for at rekvirere deslige Restancer inddrevne paa den Afgiftspligtiges Bopæl i Tilfælde af, at dette maatte ansees hurtigere at ville føre til Maalet, end at søge Betaling i selve Eiendommen. Og har i saa Fald Oppebørselsbetjenten herom at henvende sig til Amtmanden i det Amt, hvor Eiendommen er beliggende, hvilken Embedsmand, efter at have forsynet Restancelisten med den fornødne Autorisation til Inddrivelse, gennem Amtmanden i det Amt, hvor Restancedrageren boer, har at foranstalte det videre Fornødne.

§ 22. Iøvrigt skulle paa een Dag foretages saa mange Udpantninger, Exsekutioner, Sekvestrationer og Auktioner for Skatterestancer som muligt.

- By-, Herreds- eller Birke-Fogderne bør ogsaa ikke alene selv iagttage den størst mulige Hurtighed ved disse Forretninger, som uafbrudt fortsættes i den ovenbeskrevne Orden, men ogsaa nøie paasee, at Sognefogderne ligeledes gaae frem med den muligste Hurtighed og, saafremt de heri findes efterladne, blive gjorte medansvarlige for Restancebeløbet samt ansete med en Mulkt af 1 til 5 Rbd. Sølv, der dikteres af Amtmanden og tilfalder vedkommende Fattigkasse. Viser By-, Herreds- eller Birke-Fogden i nogen af disse Henseender Forsømmelighed, skal han for samme drages til Ansvar saaledes, at Restancerne, hvis Inddrivelse han har forsømt, eller ikke tilbørligen paaseet, efter lovlig Tiltale og Dom, hos ham selv kunne inddrives, imod at han igjen holder sig til Restancedragerne, hos hvilke der forbeholdes ham samme Regres, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke

ere forløbne siden Skatternes Forfaldstid, har at autorisere, paa den i det Foregaaende foreskrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Derhos bør den Foged, der har viist Forsømmelighed i de ovennævnte Henseender, ansees med en Mulkt til vedkommende Fattigkasse af 10 til 50 Rbd. Sølv, som i Gjentakelses Tilfælde endog forøges.

- Oppebørselsbetjenten skal derfor, 3 Maaneder efterat Udpantning eller Exsekution for Restancer efter denne Vor Forordning skal gjøres, strax til Amtmanden indgive særskilte Fortegnelser over de forskjellige, til Inddrivelse opgivne Restancer, som da endnu ikke ere betalte, saaledes at de, enhver Autoritet vedkommende, Restancer opføres paa en Liste for sig, saasom Kongelige Skatter og Amtsrepartitionsfundsbidrag paa een, Bankhæftelsesrenter paa een, Brandhjælpsspenge paa een, Alt med tilføiet Bemærkning om, naar de af ham ere begjærte ind-drevne. Og skal Amtmanden derpaa inden 14 Dage forlange bestemt og nøiagtig Efterretning fra vedkommende Fogder om, hvad der ved hver Post især er foranstaltet, hvilke Erklæringer inden andre 14 Dage skulle afgives paa de ovenanførte forskjellige Lister, særskilt for hver Art af Restancer. Saasart disse Erklæringer ere modtagne, skal Amtmanden uopholdeligen tilstille det vedkommende Kollegium eller Departement, hvorunder Restancerne høre, de af Amtstuerne indsendte Restancelister tilligemed de nysnævnte Erklæringer med de Bemærkninger, hvortil han selv maatte finde sig foranlediget; og har dette Kollegium eller Departement da, hvis det finder nogen Foged skyldig i en tilregnelig Forsømmelse, efter de befundne Omstændigheder, gennem Amtmanden at foranledige ham tiltalt efter denne Vor Forordnings Indhold.

- Forresten har Fogden uopholdeligen at aflevere til vedkommende Oppebørselsbetjent, hvad han i Anledning af de her omhandlede Forretninger indkasserer eller har at afgive, og, dersom han forbliver indesiddende med Pengene, ansees han efter § 20 i Vor Forordning af Dags Datum angaaende det offentlige Kasse- og RegnskabsVæsen i Almindelighed. I Henseende til Fogdens Berettigelse til at modtage de Restancer, der maatte tilbydes ham, skulle derhos de nu gjældende Regler, navnlig den ved Rentekammer-Plakat 31. Dec. 1822 bekendtgjorte allerhøieste Resol. af 11te i samme Maaned, forblive ved Magt saa at ingen Yder maa betale nogen